

τιμῶσι τὴν ὠφέλιμον αὐτοῖς ἐπιτίμησιν ἀντὶ τοῦ καταπροδίδοντος αὐτοὺς ἐπαίνου.

148.

Ἐπαίρει ἐλεγχος ἐπαίνου τόπον ἐπέχων, καὶ ἔπαινος κακολόγος.

149.

Ἀποκρούμεν τοὺς ἐπαίνους, διπλοῦν ἐπιδιώκοντες ἔπαινον.

150.

Ἡ ἐπιθυμία πρεπόντων καὶ δικαίων ἐπαίνων ἐνισχύει τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀρετὴν· οἱ δὲ πρὸς τὴν περινοίαν, τὴν δεινότητα καὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ ἀποδιδόμενοι ἔπαινοι συντελοῦσι πρὸς αὐξήσιν τῶν προτερημάτων αὐτοῦ τούτων.

151.

Εὐκολώτερον κυβερνᾷ τις ἄλλους, δυσκολώτερον δὲ σώζει ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως ἄλλων.

152.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐκολάκευεν ἑαυτὸν, αἱ τῶν ἄλλων κολαχίαι δὲν ἠδύναντο νὰ τὸν βλάψωσιν.

153.

Ἡ φύσις δημιουργεῖ τὸ προτέρημα, ἡ δὲ τύχη ἀναδεικνύει αὐτὸ ἐνεργόν.

154.

Ἐλευθεροῦται ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τῆς τύχης ἀπὸ ἐλαττωμάτων πολλῶν, ἐξ ὧν δὲν δύναται νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν ἡ φρόνησις.

155.

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι προτερημάτων προξενούντες σιχασίαν· ἄλλοι δὲ μετὰ ἐλαττωμάτων ἀρέσκουσιν.

156.

Ἄνθρωποι τινες μόνον ἔχουσι προτέρημα τὸ λέγειν καὶ πράττειν ἀνοησίας ἐπωφελῶς· ἐν παντί δὲ ἤθελον ἀποτύχει, ἐὰν ἄλλο ἡσπάζοντο διαγωγῆς σύστημα.

Τὰ ἐπόμενα ἐπιγράμματα εἶνε χαρίεντα παίγνια ἐνὸς τῶν σοφωτέρων τῆς Γαλλίας ἑλληριστῶν, συνάμα δὲ καὶ φιλελλήνων· ἡ Ἐστία ὀφείλει εἰς τὴν φιλίαν τοῦ τὴν ἀνώνομον δημοσιεύσιν τῶν. Σ. τ. Δ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐπιτύμβιον Θιερισίου.

Ἦ ἄνδρὸς μὴ μετρεῖτε νόον τῷ σώματος ὄγκῳ·
πνεῦμα γὰρ ἐν σμικρῷ, πνεῦμα μέγιστον ἔφυ.

Εἰς τὸ Νυκτὸς ἀγαλμα,
ὑπὸ Μιχαὴλ Ἀγγέλου πεποιημένον.

Σιγᾶτε, ὦ ξεινοί, μὴ νύκτα μ' ἐγείρετε· πάντως
γὰρ, πάντως στυγέω κόσμον ἄκοσμον ὄραν.

Εἰς ἑμαυτὸν.

Ὡς περ ἔην φιλόδηλος, ἐγὼ νῦν τυφλὸς ἀλώμαι
ὄμμασι πειράζων γράμματα τανταλείοις.

Εἰς οἶκημα φίλου.

Ταῦτα σοφὸς ποτ' ἀνὴρ μικρὸν στέγος οἰκοδομήσας
τοῖς μωμησαμένοις ἔνεπεν εὐμενέως·
Στεινὸς ὄδ' ἐστὶ δόμος, φίλοι· εὐ λέγεται· ἀλλ' ἀγαπᾶτε
εἴ γε φίλων πλήρης, οὐκέτι μικρότερος.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Βάζω τὸ κεφάλι μου, ἐὰν δὲν ἔγῃ οὕτως,
ἔλεγε τις πρὸς τὸν Μοντεσκιῦ, πρὸς ὑποστήριξιν
γνώμης του τινός.

— Τὸ δέχομαι, ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ ἐπιφανὴς
συγγραφεὺς· τὰ μικρὰ δῶρα διατηροῦν τὴν φιλίαν.

* *

Πατὴρ θέλων νὰ καταστήσῃ τὸν υἱὸν του φιλόπονον
καὶ νὰ τὸν συνεθίσῃ νὰ ἐγείρεται πρῶτ',
τῷ εἶπεν ἡμέραν τινά·

— Ἦέ μοι, δὲν ἤξεύρεις τί κερδαίνει τις ἐγειρόμενος
πρῶτ'. Ἴδου χθὲς νέος τις ἐγερθεὶς λίαν πρῶτ' εὔρε
καθ' ὁδὸν βαλάντιον πλήρες χρημάτων.

— Ἄλλὰ, πάτερ μου ὑπέλαβεν ὁ υἱός, ὁ χάσας
τὸ βαλάντιον θὰ εἶχεν ἐγερθῆ ἐνωρίτερα τοῦ
εὐρόντος αὐτό.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μὴ γίνης δοῦλος εἰς ὅποιον ἦτο δοῦλος, καὶ
μὴ πάρης δοῦλον ἐκεῖνον ὅπου ἦτον αὐθέντης.

Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ μὴ χάσῃς τὴν τέχνην, ὅταν
δὲν ἔχῃς σίδηρον κτύπα εἰς τὸ ἀμμῶνι.

* Ἄν τὸ ἄλογον ὀργάνη σέλλωσεν τὸ βῶδι. (Ἰσπανικαὶ παροιμίαι.)

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Δύσκολον εἶνε, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδύνατον, νὰ δώσωμεν ὀδηγίας ἀκριβεῖς πρὸς ἐκλογὴν καλῆς ποιότητος ξυραφίων, διότι σπανίως ἡ μεγάλη αὐτῶν τιμὴ εἶνε ἐγγύησις καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. Πολλάκις ξυραφίον τιμώμενον μιᾶς δραχμῆς δυνατόν νὰ ἀποδειχθῇ ἐν τῇ γοῆσει πολὺ καλλίτερον ἄλλου τινός τιμωμένου δέκα δραχμῶν. Πάντα δὲ τὰ ξυραφία δὲν ἀρμόζουσιν εἰς οἶον δῆποτε γένειον. Τὸ καλλίτερον ὅπερ ἔχομεν νὰ πράξωμεν εἶνε ἀφ' οὗ ἀγοράσωμεν τὰ ξυραφία νὰ τα δώσωμεν εἰς δοκιμὸν τινὰ κουρέα ὅστις νὰ τα ἀκονίσῃ καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν κόψιν αὐτῶν κατάλληλον κατὰ τὴν μεζίζονα ἢ ἐλάσσονα ἀπαλότῃτα τῶν τριγῶν. Ὁ ἔχων δὲ πολλὰ ξυραφία ὀφείλει πρῶτον νὰ μεταχειριζέται ἐν τούτων ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἀκμαία ἢ κόψις του. Ἐπειτα δὲ λαμβάνει ἕτερον καὶ μετὰ τοῦτο ἕτερον. Ἡ ἀνάπαυσις δὲ αὕτη συντελεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ξυραφίων. Πρέπει δὲ νὰ καθαρίζωμεν ἐκ διαλειμμάτων τὸ λωρίον ξέοντες αὐτὸ ἐλαφρῶς πρὸς ἀφάριεσιν τῶν παλαιότερων στρωμάτων τῆς ἀλοιφῆς. Ὅσάκις δὲ θέλωμεν νὰ ξυρισθῶμεν καλὸν εἶνε πρὶν μεταχειρισθῶμεν τὸ ξυραφίον νὰ τὸ ἐμβαπτίζωμεν ἐπὶ τινὰς σιγμᾶς εἰς ὕδωρ θερμότατον.